

РЕШЕНИЕ

№ 1246

гр. София, 12.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 114 СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ

при участието на секретаря ВАЛЕРИЯ Н. ВАСИЛЕВА
като разгледа докладваното от КОНСТАНТИН Н. ПОПОВ Административно наказателно дело № 20221110207484 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от В. Р. Б. срещу наказателно постановление (НП) № 22-4332-008202 от 09.05.2022г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор към СДВР- ОПП- СДВР, с което на жалбоподателя е наложено административно наказание „глоба” в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца, на основание чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

Жалбоподателят, редовно призван не се явява. Вместо него се явява адвокат Г. с пълномощно по делото. В хода на делото по същество моли издаденото наказателно постановление да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно. Претендира разноски по представен от него списък.

Въззиваемата страна – ОПП- СДВР, редовно призвана, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Софийски районен съд, като разгледа постъпилата жалба, изложените в нея доводи и като се запозна с материалите по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

С акт за установяване на административно нарушение (АУАН), бл. №143280 от 22.04.2022г., на И. А. П., на длъжност мл. автоконтрольор, е установено, че на 22.04.2022г. около 00.10 часа в гр. София жалбоподателят управлявал собственият си лек автомобил, марка „*****“, с рег. №*****, като на кръстовището с ул. „*****“ извършил маневра десен завой, като използвал пътя за други цели освен за тяхното предназначение за превоз на хора и товари, изразяващо се във форсирането на автомобила и превъртането на задни колела, поднасяне на задната част на автомобила по посока на движението, като с тези си действия застрашил останалите участници в движението. За това, че водачът при извършената му проверка от контролните органи не представил талон към СУМПС, за което му бил съставен фиш.

Въз основа на горепосочения акт е издадено обжалваното наказателно постановление, като наказващият орган е възприел фактическите констатации от АУАН и е наложил на жалбоподателя В. Р. Б. административно наказание „глоба“ в размер на 3000 (три хиляди) лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от дванадесет месеца, на основание чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП.

При издаване на акта за установяване на административно нарушение и наказателното постановление, съдът не констатира наличието на съществени процесуални нарушения, водещи до отмяна на атакуваното постановление. При съставяне на акта и издаване на наказателното постановление са съобразени изискванията на разпоредбите на чл.42 и чл.57, ал.1 ЗАНН. В акта за установяване на административно нарушение и в издаденото въз основа на него наказателно постановление в достатъчна степен е описано нарушението и обстоятелствата, при които е извършено и то по начин, позволяващ на жалбоподателя да разбере конкретно вмененото му нарушение и съответно да организира защитата си. Атакуваното наказателно постановление и АУАН са издадени от компетентен орган.

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните на съдебното производство гласни доказателства – от показанията на актосъставителя И. А. П. и допуснатата свидетелка Г. Г. Д., както и от приложените по преписката и приобщени на съдебното следствие писмени доказателства. Показанията на посочените свидетели са в достатъчна степен

обстоятелствени, хронологично подредени, логични и вътрешно непротиворечиви, поради което следва да бъдат кредитирани изцяло. Независимо от заинтересоваността на всеки един от тях / единият е актосъставител, а другият- приятелка на жалбоподателя / съдът не констатира в достатъчна степен съществени противоречия между изложеното в тях. И двамата свидетели описват сходна фактическа обстановка, с тази изложена в обжалваното НП.

При така установената фактическа обстановка съдът счита, че вмененото на В. Р. Б. административно нарушение на чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП/ „На водача на моторно превозно средство е забранено да:... 2. използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари“/ е несъставомерно, както от обективна, така и от събуктивна страна. Макар да няма подобна легална дефиниция в ЗДвП, в случая жалбоподателя се твърди, че е осъществил така нареченото „дрифтиране“. Последното е познато, като техника на шофиране, при която шофьорът преднамерено извежда автомобила извън контрол чрез „презавиване“, което автоматично довежда до загуба на сцеплението на задните гуми. Точно подобни преднамерени действия ("форсиране на двигател, превъртане на задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си) се вменяват и на жалбоподателя с текстовата част на НП. Фактите по делото безспорно сочат, че жалбоподателят е управлявал на посочените в НП време и място личния си автомобил марка „*****“, с рег. №***** , както и че при маневра десен завой е форсирал двигателя по начин, който е довел до превъртане на задни моторни колела и поднасяне на задната част на МПС по посока на движението си. Волята на законодателя в [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#) обаче визира случаите на съзнателно използване на пътищата, отворени за обществено ползване, с цел различна от тяхното основно предназначение за превоз на хора и товари. Такива други цели са нерегламентираните състезателни гонки, както и преднамереното извеждане на автомобила извън контрол на сравнително дълъг участък от пътя. В процесния случай е доказано еднократно непредпазливо действие на водача при извършване на маневра завой на дясно, довело до кратка загуба на контрол върху автомобила, но не и до съзнателно използване на пътя за "дрифтиране". Последното предполага по- продължителни и настойчиви действия в тази

насока, каквито не се доказват в достатъчна степен по безспорен начин. Съдът счита, че непредпазливите действия на водача (точно и акуратно описани в атакуваното НП), довели до загуба на контрол върху управлението на личния му автомобил, не са осъществили състава на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), а този на [чл. 20, ал. 1 от ЗДвП](#) ("Водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват"). Последното дава основание на въззивната инстанция да приложи разпоредбата на [чл. 63, ал. 7, т. 1](#), вр. [ал. 2, т. 4 от ЗАНН](#), като измени НП и приложи закон за по-леко наказуемо нарушение, доколкото не е налице съществено изменение на обстоятелствата на нарушението. В този смисъл, вместо така наложеното административно наказание по [чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#) - глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца, за нарушение на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), следва да се приеме, че е налице нарушение на [чл. 20, ал. 1 от ЗДвП](#), на което е относима санкционната разпоредба на [чл. 185 от ЗДвП](#), предвиждаща фиксирана глоба в размер на 20 лева.

Предвид изхода на делото съдът намира, че претендираните от жалбоподателя разноски не му се дължат. Искането му в тази насока следва да бъде оставено без уважение, като неоснователно.

Така мотивиран и на основание [чл. 63, ал. 7, т. 1](#), вр. [ал. 2, т. 4 от ЗАНН](#), СЪДЪТ

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ наказателно постановление (НП) № 22- 4332- 008202 от 09.05.2022г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор към СДВР-ОПП- СДВР, в ЧАСТТА му за основаниято, вида и размера на наложеното административно наказание, като вместо наказание по [чл. 175А, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП](#) - глоба в размер на 3000 лева и лишаване от право да управлява МПС за 12 месеца, за нарушение на [чл. 104Б, т. 2 от ЗДвП](#), ОПРЕДЕЛЯ на В. Р. Б., ЕГН ***** административно наказание глоба в размер на 20 (двадесет) лева на основание [чл. 185 от ЗДвП](#), за нарушение на [чл. 20, ал. 1 от ЗДвП](#).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ, като неоснователно искането на В. Р. Б. чрез адвокат А. Г.-САК да му бъдат заплатени направените разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок пред Административен съд, София-град от датата на съобщаването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____